

ansvar for forsyningssituationen. Samtidig er det i disse mere spredt bebyggede områder – f.eks. også de mindre øsamfund – at de naturlige forudsætninger for udnyttelsen af vedvarende energi i særlig grad er til stede. Af disse grunde – og som en del af en egentlig teknologipolitisk og industripolitisk satsning – foreslås det derfor, at statsstøtten til zone 4-projekterne skal betragtes som midler, der ikke skal »trækkes fra« i den samfundsøkonomiske vurdering af de konkrete projekter. Denne betragtningsmåde er nødvendig, dersom man skal undgå en udvanding af lovens centrale begreb i en række sammenhænge, der er afgørende for udviklingen, samtidig med at en egentlig satsning på vedvarende energi i zone 4 skal forsøges i praksis.

Til punkt 3

De her anførte retningslinjer er naturligvis ikke udtømmende. Det afgørende er imidlertid, at tankegangen i disse retningslinjer lægges til grund i forbindelse med energiministerens udøvelse af sine beføjelser i forbindelse med varmeplanlægningen.

For elvarmens vedkommende er der den særlige bemærkning, at en ustyret udvikling i elvarmens udbredelse i zone 4 indebærer en nærliggende risiko for, at økonomien i lokale varmeforsyningsprojekter baseret på vedvarende energi distribueret i et fjernvarmenet bliver undermineret på forhånd, idet dækningsgraden i et givet område kan blive for lav. Derfor bør der anlægges et helhedssyn, og for at man kan undgå en blokering for udnyttelsen af lokale vedvarende energikilder i opvarmningen bør der gennemføres et stop for udbredelsen af elvarme i områder, hvor der eksisterer rimelige forudsætninger for etablering eller udbygning af fjernvarmenet. Dette indebærer ikke nødvendigvis et definitivt nej til elvarme i disse områder, men rækkefølgen, i hvilken disse forhold vurderes og beslutes, kan være afgørende for, om udnyttelsen af vedvarende energi får en ærlig chance.

En gennemgående problemstilling i forbindelse med etableringen af enten elvarme eller opvarmning med vedvarende energi er behovet for en forstærket indsats for efterisolering. Balancepunktet for, hvor meget det er hensigtsmæssigt at ofre på forsyningssystemet i forhold til, hvad forbruget kan reduceres med gennem øget isolering, må imidlertid findes i de enkelte projekter. Men denne sammenhæng gør det nødvendigt, at der fra statens side ved tildelingen af støtte tages hensyn hertil.

Til punkt 4

Erfaringen fra Projekt Landsbyenergi taler efter alt at dømme for, at andelssekskabsformen bør danne grundlag for lokale energiforsyningsprojekter. Som alternativ form bør kommunerne naturligvis kunne stå for forsyningen. Hermed sikres det, at varme- og energiforsyningen i lokalmiljøerne er organiseret i overensstemmelse med, hvad der allerede er udbredt tradition for på andre forsyningsområder, ligesom der er lagt op til en direkte lokal medleven og medindflydelse i projekterne.

Til punkt 5

Forslaget indebærer, at oprettelsen af energikommissioner i kommunerne skal være en frivillig sag for kommunerne.

Til punkt 6

Der afsættes årligt ca. 200 mill. kr. i de kommende år til støtteordningen til vedvarende energi. Det foreslås, at det afsatte beløb foreløbig fordeles inden for følgende rammer:

Vindmøller	39.000.000 kr.
Solvarme	21.000.000 kr.
Biogas	7.000.000 kr.
Halmfyr	5.000.000 kr.
Landsbyenergi projekter	61.000.000 kr.
Andre projekter, herunder administration, informationsopgaver omkring støtteordninger samt ordninger om amtsenergikonsulenter, energibesparelserne m.v. til fremme af udnyttelse af vedvarende energikilder	28.200.000 kr.
Udnyttelse af nye energiteknologier	35.000.000 kr.

Støtteordningen skal i særlig grad tilgodese behovet for en indsats i område 4.

Vedrørende den nærmere udformning af støtten til projekterne taler de i punkt 2 indeholdte betragtninger for opretholdelsen af et system, der er præget af klarhed, således at der primært er tale om støtte til nedbringelse af anlægsinvesteringerne. Dog bør der som nævnt i punkt 6 kunne ydes støtte til forprojektering. Det vil være af stor betydning at følge en række projekter nøje med måleprogrammer o.lign. med henblik på at kunne foretage en vurdering af de tekniske og økonomiske erfaringer med de forskellige anlægstyper i de kommende år. I lyset heraf bør der tages stilling til de videre skridt til realiseringen af målsætningen i EP 81.